

یاد دوست

به‌مناسبت درگذشت مدیر نشر کارنامه

زهرایی، نشانه راه

عبدالرضا گرشاسبی

● سیصدوشصست‌وپنجاهروز است چشمان صندلی کار محمد زهرایی، در بهت سکوت ناگهانی مردی که سال‌ها هرروز سرشار از ذوق و امید به آن تکیه می‌زد، خیره مانده است. این نگاه در چشمان تک‌تک اجزا و اشیای دفتر کار زهرایی ساکت مانده است. به تعبیری، زهرایی و مکتب زهرایی از دفتر کارش شروع می‌شوند. او مانیفست خود از زندگی را با رم‌وزار فرم اجزا و اشیای دفتر کارش، تعریف می‌کند. مربع یکی از اشکال هندسی است که بیش از هر شکل دیگر و به‌عنوان جهانی‌ترین صورت‌در‌زبان نمادها به‌کار گرفته شده است. یک مفهوم نمادین آن، به‌عنوان شکلی که نماینده «ماهنگی دقیق و کامل اجزا و ابعاد یک مجموعه» است در هنر تجسمی معنا می‌شود.انتخاب فرم مربع زهرایی، در حفاظ در ورودی و پنجره‌های دفتر کار، تا قفسه‌های کتابخانه‌ای که بارها آن را عوض می‌کند تا مربع کامل باشد، تا طراحی نمای مربع در سقف و کاشی‌های نقش‌آلود مربعی در کف، حکایت فلسفه و مکتب زهرایی در تمام ابعاد هنری کتاب را روایت می‌کند.استاتیک شکل مربع یعنی است که زهرایی در فرم و مهندسی کتاب ایران به‌عنوان تحولی نو در این زمینه مطرح می‌کند. برای زهرایی زندگی و کار ترسیم عشق و به‌جاآوردن رسم عاشقی هم بود. او از هشت‌سالگی با ازدست‌دادن پدر، زندگی و کار را توانا و مشترک با هم می‌شناسد. در مسیر این راه هنوز ۱۸ سالگی را تجربه نکرده بود که کتاب را از پشت ویرترین کتابفروشی سعدی مشهد به ارمغان می‌گیرد. چندی بعد در تهران با نمونه‌خوانی کتاب «تاریخ عرب» از انتشارات فرانکلین، وزن بصری کتاب در چشمانش برق می‌زند. درک زیبایی و رنگ در کتاب را در انتشارات نیل تجربه می‌کند و حاصل آن در چاپ مجدد کتاب‌های «دن آرام» و«هواى تازه» اثر احمد شاملو را با تکنیک جلد کثفی در دهه ۵۰، اولین‌بار در نشر کشور به‌منصه ظهور می‌رساند. اما ظهور جدی

زهرایی در نشر کشور، پس از فرازوفرودهای سه‌مگین در زندگی، از یک‌دهه بعد فرصت بروز پیدا می‌کند. در طی این دوران او تجربه‌های تلخ و شیرین فراوانی را پشت‌سر می‌گذارد، پراکندگی‌اش را از پدر به ارث برده بود اما امید و برداشتن گام‌های بلند را وامدار ایمان و ذوقش به کار بود. با کتاب‌های قطع بی‌بی، ذوق‌ورزی خودش را بروز داد. اما سال ۷۳ نشر کشور را با کتاب «حافظ به سعی سایه» دچار تحیر کرد. کاری را در تاریخ نشر کتاب کشور خلق کرد که بار دیگر گویی رمز مربع کامل در کتاب را نشان داد. ظرافت حروف، نوع کاغذ، جلدسازی، چاپ رنگ سفید بر کاغذ سفید، طراحی جدول در پاروهای‌ها، نوع کاغذ و مرکب چاپ و هر آنچه که باید را در آن به‌کار برد. با انتشار کتاب«عروسک خانه» نشان راهی را در حروف نمایی نشر کتاب به‌جا گذاشت که فاصله بسیار او را از نشر کشور نشان می‌داد. انتشار کتاب«قبله عالم» اثری که تاریخ‌زنده‌گی ناصرالدین‌شاه را عباس املت تألیف کرده بود، به‌صورت اثر منحصربه‌فرد دیگری به وجود آورد، که نشان می‌داد نه‌تنها در عرصه هنر معماری کتاب بلکه شناخت آثار مهم و ماندگار مکتوب کشور هم دستی بر آتش دارد. در دهه ۸۰ با انتشار «جواب آشفته نت» و «تاریخ بی‌خردی»، نشان داد که برای ایجاد گنجینه‌ای برای تاریخ نشر کشور طرحی را پیشنهاد است. «ماندگار کردن» کتاب نشان دیگری بود که زهرایی را به خود جلب کرده بود و این آخر با انتشار «کتاب مستطاب آشپزی» گام بلندتری دیگری را برای اعتبار و عزت‌بخشیدن به کتاب برداشت. او در این اثر نه‌تنها به تمام و کمال، نشانه‌هایی که برای هنر معماری کتاب به ثبت رسانده بود را اجرا کرد، بلکه با تجربه آشپزی غناهای مندرج در کتاب در مناطق مختلف کشور، درک خود را از مسیر نشر کتاب نشان داد تا بداییم چگونه نشر کتاب باید، هم در تعالی و صیات فرهنگ یک کشور و هم ماندگاری کتاب برای همیشه تاریخ کتاب نقش ایفا کند. با این همه محمد زهرایی را باید آن آنکه ناشر به شکل حرفه‌ای امروزی آن بنامیم، کتاب ناواری می‌کند اما راهی که زهرایی به‌نتخابی می‌رفت و نشانه‌گذاری می‌کرد را شاید در جایی دیگر پیدا نکنیم. به نظر می‌رسد هنوز خیلی زود باشد تا بتوانیم مسیر راه و نشانه‌هایی که زهرایی در مسیر نشر و معماری کتاب گذاشت را بشناسیم و تفسیر و تاولیل کنیم؛ مسیری که همه با حیرت و نابوری به آن نگاه می‌کنیم. هنوز منطق زهرایی در نشر کشور برای ما روشن نیست، درک منطق او چنان با فکر زمانه ما فاصله دارد که بفندرت کثرتی از آن می‌بینیم. وقتی از روزبه زهرایی از این ندای درونی او پرسیدیم، گفت: پدرم یک کمال‌گرا نبود، او یک کمال‌پرست بود و برای تکاملش رسم عاشقی بجای می‌آورد. یادش گرامی

یابیز، پادشاه‌فصل‌هاست. فصل برگ‌ریزان، موسیقی و اندوه. شاید «کیتارو» ازهمین‌رو، این فصل را برای برپایی کنسرتش در تهران برگزیده. چندصباحی بود که این آهنگساز و نوازنده مشهور ژاپنی از تمایل خود برای اجرا در تهران می‌گفت. او آرزو کرده بود روزی بر مسیر جاده ایریشم آهنگ صلح بنوازد. حالا او به این آرزو رسیده و شمارش معکوس کنسرتش آغاز شده. برنده جایزه گرمی و خالق اثر بی‌بدیل موسیقی مستند «جاده ایریشم» به همراه ارکستر سمفونیک تهران روزهای ۲۳ و ۲۴مهر در تالار بزرگ کشور روی صحنه خواهد رفت. در این برنامه قطعات به‌یادماندنی از این هنرمند بزرگ که بارها از رادیو و تلویزیون ایران پخش و شنیده شده اجرا خواهد شد. پس از کنسرت به‌یادماندنی انور براهم در تهران، این کنسرت را می‌توان دومین اتفاق مهم موسیقایی در تقویت دیپلماسی فرهنگی، آن هم یک‌سال پس از روی کار آمدن دولت «اعتدال» دانست. یابیز فصل اعتدال است؛ می‌توان این تارن را هم به فال نیک گرفت.

زندن‌شدن خاطرات دهه ۶۰

دهقانان کوهپایه‌های «فوجی یاما» ۳۷سال است که هر سال در ماه آگوست از شامگاه تا سپیده‌دم را با صدای تایکو (طبل بزرگ ژاپنی) به صبح می‌رسانند. طبق سنت ژاپنی، تایکونوازی نوعی ادای نذر است. تایکونوازی ماه آگوست در معبد بودایی «ایکه گامی هونموجی» هم، ادای نذر «کیتارو» است. او برای شکرگزاری از مادر زمین، سالی یک‌شعب طی مراسمی که ژاپنی‌ها آن را «جشن ماه کامل» می‌نامند تا صبح بر تایکومی می‌کوبد. آنقدر می‌کوبد که اغلب از دستانت خون جاری می‌شود، اما صدای طبل هرگز تا طلوع آفتاب قطع نمی‌شود. «کیتارو» به خاطر همین خلق‌خواها «موسیقیدان طبیعت» لقب گرفته است. کمتر آهنگساز و نوازنده‌ای تا این حد با طبیعت گفت‌وشنود داشته و شاید از همین روست که گوش‌سپردن به آهنگ‌های معروف او همچون «جاده ایریشم»، «نور روح» و «ماندالا»؛ اصوات طبیعی را همچون رودی خروشان به گوش منتقل می‌کنند. سابقه آشنایی مخاطبان ایرانی با آهنگ‌های این موسیقیدان به دهه ۶۰شمسی وبعجوه و مباران شهرها طی جنگ ایران و عراق بر می‌گردد. در موشک‌باران دهه ۶۰، مخاطبان بسیاری داشت و پخش آن از تلویزیون‌های سیاه‌وسفید آن زمان، تسکین‌دهنده

شمارش معکوس پانزدهمین جشن «خانه موسیقی»

تهران یک هفته غرق در موسیقی می‌شود

عکس: علیرضا قهرانی، هنرآرایان

سحر آزاد،چهره‌های جوان موسیقی کشور دور یک میز نشست‌اند تا همانطور که خودشان هم به نوعی به آن اشاره می‌کنند، برخلاف نسل‌های قبلی تمام‌قد از تنها تپا صنفی موسیقی ایران دفاع کنند و با در اختیارقرار دادن عواید حاصل از فروش کنسرت‌هایشان پایه‌های استقلال مالی خانه موسیقی را استحکام بخشند.علیرضاقربانی،همایون شجریان، تیمورس و سهراب پورنظاری به‌عنوان اعضای شورای مشورت خانه موسیقی با افزودن «جشنواره موسیقی تهران» به جشن خانه موسیقی، درصدد هستند تا گروه‌های مختلف موسیقی را زیر یک چتر گرد هم آورند.حمیدرضا نوربخش، مدیرعامل خانه موسیقی، در نشست مطبوعاتی پانزدهمین جشن خانه موسیقی که ظهر دیروز، ۱۶مرداد در این محل برگزار شد، از حضور علیرضا قربانی، همایون شجریان، تیمورس و سهراب پورنظاری در شورای مشورت خانه موسیقی خبر داد و گفت یکی از دغدغه‌های این شورا پیگیری موضوع کپی‌رایت است: «شبه کشور‌های دیگر برای بحث کپی‌رایت مورد بررسی قرار گرفته است که پس از نهایی‌شدن و تطابق با شرایط موسیقی کشورمان وارد فاز اجرایی می‌شود. همزمان با جشن خانه موسیقی هم کمیون «حمایت از موسیقی» در زمینه کپی‌رایت راه‌اندازی می‌شود.»نوربخش از برگزاری «جشنواره موسیقی تهران» در کنار پانزدهمین جشن خانه موسیقی خبر داد: «این جشنواره از ۱۲ تا ۱۸ شهریور در عمارت مسعودیه برپا و روز هفتم به مراسم جشن خانه موسیقی برگزار می‌شود. جشنواره غیررقابتی است و در سال‌های آینده بخش بین‌الملل به این جشنواره اضافه می‌شود.»بر اساس اعلام مدیرعامل خانه موسیقی، گروه «هم‌آوايان» به سرپرستی حسین علیزاده و خوانندگی محمد معتمدی ۱۲شهریور، گروه کاکلکارها روز ۱۳شهریور، گروه پالت روز ۱۴شهریور، گروه شمس به سرپرستی کیخسرو پورنظاری روز ۱۵شهریور، برادران پورنظاری به خوانندگی همایون شجریان و گروه «اشتیاق» به خوانندگی علیرضا قربانی،روز ۱۷شهریور در جشنواره موسیقی تهران به اجرای برنامه خواهند پرداخت که تمام عواید فروش این کنسرت‌ها به خانه موسیقی می‌رسد.نوربخش در پاسخ به اینکه نحوه انتخاب گروه‌های حاضر در جشنواره چگونه بوده است، عنوان کرد: «اچون جشنواره حرفه‌ای است، سعی کردیم گروه‌هایی گزینش شوند که مخاطب دارند. ما از بسیاری از گروه‌ها حتی گروه‌های پاپ دعوت کردیم اما برخی از آنها به‌دلیل برنامه‌هایی که داشتند نتوانستند در جشنواره شرکت

عکس: Getty Images

کنسرت نوازنده ژاپنی مجوز گرفت

«کیتارو» مهرماه در تهران

پرویز براتی

شود. آشنایی ایرانیان با «کیتارو» البته به همین‌جا ختم نمی‌شود.اوسال ۱۹۸۷ میلادی به‌دنبال استقبال جهانی از آلبوم «جاده ایریشم» با همکاری موسیقیدانانی چون «جان اندرسون» و «میکي هارت» آلبوم مطرح «نور روح» را عرضه کرد که حدود ۱۰ میلیون کاست از آن فروخته و در ایران هم با استقبال زیادی روبه‌رو شد. «تماس نهایی» (Final Call) نام جدیدترین آلبوم کیتاروست.

این اثر، گویای احترام همیشگی این موسیقیدان به طبیعت است. او خود درباره این آلبوم به «شرق» گفته است: «تماس نهایی، سفری درونگرایانه و ویژه به این حقیقت است که ما چگونه با سیارهمان رفتار می‌کنیم. این درواقع تأکید و اعلامیه من است مبنی بر اینکه این سیاره، خود فریاد می‌زند و به ما هشدار می‌دهد چه نتایج جدی بالقوه‌ای در صورت بی‌وجهی ما به مباحث جهانی و انجام‌ندادن اقدامات به‌موقع، به همراه دارد.»

موسیقیدان طبیعت در حوالی «فاطمی»

«از اوایل دهه ۸۰میلادی که روی آهنگسازی مستند «جاده ایریشم» کار می‌کردم، بارها تجربه گوش‌دادن به موسیقی ایران را پیدا کردم. این موسیقی برایم بسیار باشکوه است. در این موسیقی، «آواز» خوریت خاصی دارد و سازهای مختلف، رشته‌های پیوند بخش‌های مختلف آن را با هم تشکیل می‌دهند. موسیقی ایرانی، نوعی موسیقی کهن است که همچنان در دوران معاصر کاربرد دارد و مردمانی هستند که آن را می‌نوازند و می‌خوانند...» اینها بخشی از آخرین صحبت‌های کیتارو درباره ایران است که وی چندی پیش در گفت‌وگو با «شرق» بر زبان راند. کیتارو همانند بسیاری دیگر از موسیقیدانان مطرح جهان، از علاقه‌مندان موسیقی ایران است و البته همیشه برای همکاری با نوازندگان و موسیقیدانان ایرانی ابراز تمایل کرده است. حالا این همکاری صورت واقع به خود گرفته و بر اساس مجوز دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مهرماه امسال با همکاری ارکسترسمفونیک تهران روی صحنه می‌رود. «طنین رویایی پارسه»، نماینده کیتارو در ایران و برپاکنده کنسرت این موسیقیدان ژاپنی است. این اجرا، بخشی از یک تور جهانی است. کیتارو در ماه‌های پیش در ترکیه، سنگاپور و جمهوری آذربایجان روی صحنه رفته است. او که اکنون مقیم یکی از شهرهای کالیفرنیاست، شهرپرور در ژاپن روی صحنه می‌رود و مهرماه هم در ایران قطعات به‌یادماندنی مانند جاده ایریشم، کاراواسلاری و... را اجرا می‌کند. بلیت‌فروشی کنسرت کیتارو از سه‌شنبه ۲۸مردادمتحصرا از طریق پایگاه اینترنتی تهران تیکت (www.TehranTicket.com) آغاز می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه بلیت و اطلاع از خبرهای بیشتر درباره این کنسرت، به این وب‌سایت مراجعه‌کنند.

با حضور شجریان، تقوایی، امیرخانی، اصلانی و صابری

جنتی، «کارت هنر» به هنرمندان داد

عکس: سیلک ابراهیمی، تسنیم

خلیج‌فارس خوشحالم و امیدوارم این بخش به اروپا نیز راه پیدا کند»همچنین در بخشی از این مراسم فرهاد توحیدی، فیلمنامه‌نویس که به نمایندگی از سینمای‌ها در این مراسم سخن می‌گفت، در مورد صندوق اعتباری هنر گفت: «صندوق اعتباری هنر در طول هشت‌سال گذشته نقش حمایتی خود را ایفا کرد ولی نتوانست فعالیت اصلی خود را انجام دهد و به حضور بزرزبان و چهره‌های رشته‌های مختلف همچون محمدرضا شجریان، ناصر تقوایی، غلامحسین امیرخانی، علی‌اکبر صادقی، محمدرضا اصلانی، پری صابری، جواد مجابی، لیلی گلستان، داوود گنجهای، هوشنگ ظریف،ابراهیم حقیقی، شهره لهرستانی، رضا رویگری، دعایی مدیرمسوول روزنامه اطلاعات، مرتضی کاظمی، علی معلم دامغانی رئیس فرهنگستان هنر، مهتاب کرمانی، رضا بلنگری، فرهاد توحیدی، حبیب رضایی، سیدفرید قاسمی و... در تالار وحدت برگزار شد. این صندوق که نام اختصاری هنرمندان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران را یدک می‌کشد با هدف حمایت از این سه‌قشر در ۱۲مرداد سال ۸۲ تأسیس شد. هرچند که این‌روزها به دلیل بدهی‌ای که از سوی دولت قبلی برایش باقی مانده، دوره بحرانی خود را می‌گذراند. علی جنتی، وزیر ارشاد در بخشی از مراسم نیز با اشاره به این بدهی گفت: «در طول سال‌های گذشته خدمات خوب و زحمات بسیاری توسط مسوولان قبلی صورت گرفته است، اما این صندوق هنوز نتوانسته خودگردان باشد و روی پای خودش بایستد. این صندوق در سال گذشته ۲۵میلیاردتومان بدهی داشت که این مبلغ در حال حاضر به ۳۰میلیاردتومان رسیده است. بنابراین این کلافی صندوق باید به شکل یک دستگاه اقتصادی خودگردان تبدیل شود تا بتواند از هنرمندان حمایت کند.»جنتی همچنین یکی از راه‌های حمایت از هنرمندان را توجه به اقتصاد هنر عنوان کرد: «یکی از مباحث اساسی در آغازین‌روزهایی که به وزارت فرهنگ و ارشاد آمدم و برنامه آن را به مجلس دادم برنامه اقتصاد و هنر بود. به همین خاطر از آقای مرتضی کاظمی خواستم به‌عنوان مشاور اقتصاد و هنر با ما همکاری کند.»او افزود: «در خلاف عدای که معتقدند آثار هنرمندان ایران نباید در کشورهای عربی و اروپایی نمایش داده شود، می‌گویم چرا نباید کنسرت‌های موسیقی و فیلم‌ها کشور ما در بهترین سالان‌های اروپایی نمایش داده شود؟ در این صورت امکان عرضه هنر و ادب و فرهنگ ایرانی در سطح بین‌المللی ایجاد می‌شود. به همین دلیل من از فروش آثار ترجمی در حاشیه

چهار روز

وزیر خارجه میهمان کنسرت شجریان

تشویق ویژه «ظریف» در کنسرت «همایون»

● شرق: شامگاه شنبه ۲۵مرداد۱۳۹۲، تالار وزارت کشور، آخرین اجرای کنسرت «چرا رفتی» همایون شجریان را درحالی پشت‌سر گذاشت که دکتر «جواد ظریف»، وزیر امور خارجه دولت یازدهم میهمان ویژه این کنسرت بود. در این اجرا علی مرادخانی، معاون هنری وزیر ارشاد، هم حضور داشت. همایون شجریان پس از اجرای قطعه «کولی» سروده «سیمین بهبهانی» اینگونه حضور جواد ظریف را از نهاده «سال‌های سال هنرمندان زیادی برای معرفی هنر و فرهنگ این مرزوبوم به دوستداران هنرپرانی در خارج کشور زحمت‌های بسیاری کشیدند. هنرمندان تلاش کردند که سفرهای خوبی برای معرفی ایران باشند و فرهنگ را به‌گونه‌ای معرفی کنند که باعث سربلندی کشورمان باشد و چهره واقعی فرهنگ ایرانی را به جهانیان نشان دهند.» و پس از آن میهمان ویژه آن اجرا را چنین معرفی کرد: «امشب میزان دکتر ظریف در این کنسرت هستیم و برای ایشان آرزو می‌کنیم آلتطور که به‌نفع ایران و باعث سربلندی مردم ایران است، موفق شوند.» پس از صحبت‌های همایون شجریان، جمعیت چند هزارنفر حاضر در سالن به تشویق ویژه ظریف پرداخت. کنسرت «چرا رفتی؟» در شب‌های اجرای خود با آواز همایون شجریان با آهنگسازی تیمورس پورنظاری و با تکنوازی سهراب پورنظاری میزان چهره‌های مختلفی از مدیران و هنرمندان بود. طی شب‌های گذشته علی جنتی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمدرضا شجریان، بهمن فرمان‌آرا، یمان قاسمی، سیلک انصاری و... میهمانان ویژه این کنسرت بودند.

هفت جهان

فیلم بلند فیلیپینی جایزه اصلی

جشنواره «لوکارنو» را برد

یوزینلنگ طلایی

برای فیلم ۳۳۸دقیقه‌ای

● بهزاد وفاخواه: کارگردان فیلیپینی «لاو دیاز» یوزینلنگ طلایی جشنواره لوکارنو را به خانه برد. شنبه‌شب در لوکارنو سوئیس اسامی برندگان جوایز شصت‌وهفتمین دوره این جشنواره اعلام شد و هیات داوران به ریاست جیان فرانکو روسی، این فیلم پنج‌و نیم‌ساعته سیاه‌وسفید و نفسگیر فیلیپینی با عنوان «از آن چه قبل تر بوده» را لایق بالاترین جایزه لوکارنو دانست. «از آن چه قبل‌تر بوده» دربرباره دوران کودکی کارگردان در دوسال سرنوشت‌سازی است که در دهه ۷۰ منجر به حکومت نظامی ژنرال مارکوس در این کشور شد. در محافل سینمایی از مدت‌دیان بسیار طولانی و نامعقول این فیلم صحت می‌شد و حالا بعد از برنده‌شدن فیلم این سوال مطرح شده است که آیا این پیروزی سینمای کند بر ریتم سریع سینمایی است؟ خود دیاز به این سوال اینطور جواب می‌دهد: «همه چیز می‌تواند برای من سینما باشد. من نمی‌خواهم روی هر چیزی یک پرسجب بگذارم و دیاز بعد از دریافت جایزه آن را به پدرش تقدیم کرد» گفت: «من می‌خواهم این جایزه را به پدرم تقدیم کنم. او مرا به سینما آورد. عملا معتاد به سینما بود و این احساس را در وجود من هم ایجاد کرد. همچنین این جایزه برای مردم فیلیپین و تلاش آنهاست.» البته دیاز در ادامه یوزینلنگ طلایی لوکارنو را به پدرو کاستا، همه فیلمسازان جدی دنیا، تأثیرات طولانی و نامعتمد سابق فیلمسازان حاضر در این جشنواره هم تقدیم کرد. جایزه نقدی این جشنواره مبلغی بالغ بر صد هزار دلار بود. جایزه ویژه هیات‌داوران به «گوش‌کن، فیلیپ» از الکس راس‌بری رسید که حکایتی از نیویورک تهاجمی و اضطراب‌زده در روزگار مدرن است. «گوش‌کن، فیلیپ» به‌عنوان یکی از چند فیلم معدود آمریکایی سینمایی در جشنواره اروپایی را که به تماشای تصویر مطبوع‌تر از نیویورک عادت داشتند شوکه کرد. «جیسون شوارتزمن» و «جاناتان پرایس» از بازیگران این فیلم هستند. جایزه بهترین کارگردان به «پدرو کاستا» کارگردان پرتغالی رسید که فیلم «پول اسب» را در جشنواره داشت. داستانی که در طول انقلاب میخک در جزیره کیپ‌ورد، مستعمره سابق پرتغال در ساحل غربی آفریقا اتفاق می‌افتد و موفق می‌شود خاطراتی فراموش‌شده از آن دوران را به یادها برگرداند. جایزه بهترین بازیگر زن را «آرین لایله» بازیگر یونانی تبار ۳۰ساله بازی در فیلم فرانسوی «فیدلیو، ایدسه‌الیس» گرفت که داستان دریاوردی جوان است که برای شغل جدیدی ثبت‌نام می‌کند. جشنواره لوکارنو بعد مرد اما به بازیگری روسی رسید؛ «آرت بمیسترورف» که در فیلم روسی «احق» بازی می‌کند. این فیلم نیز مثل فیلم تازه رویاگینتسف درباره فساد مالی در روسیه امروز است. هیات‌داوران متشکل از سه فیلمساز و دو بازیگر، همچنین جایزه ویژه‌ای به فیلمساز برزیلی «گابریل ماسکارو» برای فیلمش به نام پاد‌های آگوست داد. جشنواره لوکارنو بعد از سه جشنواره مطرح کن، برلین و ونیز مهم‌ترین رویداد سینمایی سال به‌شمار می‌رود. لوکارنو همچنین برای پرده عریضی شهرت دارد که در میدان بیتازا گرانده این شهر هشت میزبان هشت‌هزار بیننده است و بزرگ‌ترین اجتماع سینمایی دنیاست.